

Evangeliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America
Since 1908
Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

„AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA” (Róma 1:16)

116. KÖZGYŰLÉS, 64. BIBLIAI KONFERENCIA - RÁMA

Az észak-amerikai magyar baptisták legnagyobb éves találkozója, a közgyűlésre, az idén július 5-7. között került sor, a Ráma táborban. Együttal ez volt az 1960-ban vásárolt és azóta a torontói gyülekezet által fenntartott rámai tábor 64-dik bibliai konferenciája. Rekordokat ugyan nem döntöttünk, de vasárnap a résztvevők száma nem volt messze a kétszázától. Kellemesen meglepődve állapíthattuk meg, hogy a fiatalok felé bilent inkább a mérleg – a 75-ön fölüliek korosztályából már alig voltunk. *Jurás Pál* testvér volt az egyetlen, a táboralapítók közül. Örülünk annak, hogy az Úr élteti, megtartja itt élő magyar baptista népét.

Pénteken, kora-délután érkeztem a táborba. Ahogy pakolni kezdtem a kocsiból, máris elő kellett kapnom a telefonomat, mert egy csapat fiatal gyűjtött össze és fényképezett valaki – hát én is „lekaptam” őket. Persze ők nem ma érkeztek, itt vannak már egy hete: **ifjúsági táborozást** szervezett ugyanis az IFI szövetségünk (ahogy ez gyakran lenni

szokott a közgyűlés előtt). *Kulcsár Attila*ék Floridából, *Detroiton* át, ahol vasárnap délelőtt még szolgált is Kulcsár testvér, de *Huli Sándorral* és a detroitakkal estére már megérkeztek a táborba. A venicei és a detroiti lelkipásztor volt a fiatalok lelki vezetője, három detroiti házaspár (*Mikó, Kovács és Erdőközi*) pedig a táborozás lebonyolításában segítettek a torontói *Bákai* házaspárral együtt. A fiatalok beszámolóját a hétről a 7-8-dik oldalon olvashatjuk.

Közgyűlésünk két **bizottsági üléssel** kezdődött, péntek délután.

A vacsorát a **Nőszövetség estje** követte. Ennek első mozzanata a konferencia megnyitása volt, melyet *Püsök Dániel* elnök testvér végzett. A nőtestvérek énekeit, változatos biznyságtételeit *Püsök Adina* nőszövetségi elnök vezette. *Könyörületesség* volt az est fő témája. Erdélyből érkezett vendégünk, *Borzási Anna* testvérnő biznyságtétele hangzott el először, majd ezek a nőtestvérek szolgáltak, gyülekezeteiket képviselve: *Szin Anna* (Alhambra), *Lukács Erzsike* (Chicago), *Huli Valéria* (Detroit), *Kulcsár Ibo*lya (Venice), *Kulcsár Ibo*lya (Toronto) és *Halász Johanna* (New York). Lapunk hatodik oldalán többet is olvashatunk róla.

Az igé a konferencia meghívott főelőadója, a *Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége* elnöke, *dr. Borzási Pál* testvér hirdette. Testvérünk a hét végére választott főtémát: „**Magyar baptista lelkiség**” fejtette ki három igehirdetésében, melyek közül az első a „**könyörület**” volt. Az igehirdetés az interneten is meghallgatható, a torontóiak Facebook oldalán.

Szövetségünk 116. Közgyűlése hivatalos alkalmára szombat délelőtt került sor. *Ahítattal* kezdődött (*dr. Kulcsár Zsolt*), az elnökség tagjainak *beszámolóival* folytatódott (*Püsök Dániel, Huli Sándor, Lukács János, Kovács József*) a közgyűlés, majd a *Missziós és Jótékonyági Bizottság* által tervezett *költségvetés* bemutatása és elfogadása következett. Lapunk szerkesztőjének jelentése

Kép: Rác Gábor

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
 12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
 Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
 the Hungarian Baptist Convention
 of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
 1370 Michigan Blvd.,
 Lincoln Park, MI 48146
 Tel: (313) 382-3735
 herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
 a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Püskök Dániel, Lukács János
és Huli Sándor

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
 E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
 Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
 12409 Devoe St.
 Southgate, MI 48195
 Tel.: (734) 284-7107
 furbill@hotmail.com

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
 11727 Breadfruit Ln.
 VENICE, FL 34292
 rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DÁNIEL PÜSKÖK
 7379 Islington Ave.
 Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN
 pusokdaniel@yahoo.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. JÁNOS LUKÁCS
 911 Dighton Ln
 Schaumburg, IL. 60173
 lukacs19.10@gmail.com

Titkár / General Secretary:
REV. ALEX HOOLY
 1709 Moran
 Lincoln Park, MI 48146
 rev.hooly@gmail.com

Pénztáros / Treasurer:
JÓZSEF KOVÁCS
 13071 Orange St.
 SOUTHGATE, MI 48195
 joekovacs77@gmail.com

Q Press Graphic Design Studio
 2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

és a közgyűlési *határozatok* ismertetése után a hagyományos záró akkord most is egy *áhitat* volt, melyen *Herjeczki* testvér megemlékezett azokról, **akik közülünk eltávoztak** a múlt közgyűlés óta (kilencen közvetlen-, ötven távolabbi testvéri körből). A 90. Zsoltár és a JerSir 3,22-23 igeversek segítettek emlékezni és hálát adni, valamint ige-szerűen tekinteni a holnapra.

Zászlófelvonás

Szombaton, ebéd előtt tartottuk meg az ünnepélyes, zászlófelvonásos megnyitót. Püskök testvér fiataloknak is szóló bevezetője után, a zászlók elhelyezése közben, a fúvószenekar vezetésével elénekeltük a három nemzeti *himnusz*t (a zenekart ezúttal *Kovács Péter* vezette – ha jól értettem, életében először). Ezután *Szabó István* testvért a „keresztény himnusz” vezetésére kérte Püskök testvér. *Jurás Pali bácsi* – aki az 64 éves tábor életének minden ilyen „szertartásán” kulcsszereplő volt, elérzékenyülve tartotta magasra a „kereszt zászlaját”, miközben idősek és fiatalok énekelték: *Feltámadt Hős, ó, dics neked, nagy győzedelmedért...*” Az ünnepélyes aktus *dr. Gergely István* testvér imádságával ért véget.

Szombat délután mind a *Női Konferencia*, mind a *Férfi Konferencia* megtartotta az ilyenkor szokásos évi alkalmat. Remélem mindkettőről kapok a következő számban közölhető beszámolót. Itt most csak azt említem meg, hogy mindkét alkalmon távoli vendégek szolgálatának örülhettünk. A nőknél *Borzási Anna* testvérnő szolgált, a férfiaknál

dr. Borzási Pál és *Ferkő Attila* lelkipásztorok szoltak a jelenlévőkhoz.

A finom vacsora után az **ifjúság este** következett. A fiatalok *Kulcsár Attila* és *Kovács Péter* (ifjúsági elnök és egyik alelnök) vezetésével beszámoltak az előző heti táborozásukról, illetve az azon elhangzott üzenetekről (a 8. oldalon erről is olvashatunk). Örömmel hallgattuk énekeiket, bizonyoságtételeiket. Elmond-

ták azt is, hogy készülnek a július végén sorra kerülő erdélyi *missziós útra*. Ehhez a testvériség anyagi segítségét is kérték, meg, hogy imádságainkkal kísérjük útjukat, szolgálatukat. Elnök testvérünk imádsággal indította útra mindazokat, akik jelen voltak közülük. Reméljük, hogy az (ezúttal) *New York-i gyülekezet* által szervezett, de szövetségi szintű missziós útról kapunk majd híradást.

Két igei szolgálat is elhangzott: angolul *Ferkő Attila* gyöngyösi (*Magyarország*) lelkipásztor szolt a fiatalokhoz. Igehirdetésében pedig *Borzási testvér* a napi témát, a *missziót*, mint a *magyar baptista lelkiség* egyik fontos elemét magyarázta a Kolossé 4,2-6 igék alapján. Illusztrációi között most is (mint mindhárom szolgálata során) *Kornya Mihály* életéből, szolgálatából is hozott emlékeztető példát.

Vasárnapunk imaórával kezdődött (*Kovács József* és *Huli Sándor* lp.), néhány közös énekkel folytatódott, melyben a torontói dicsőítő csoport *Csercsa Tamás* kíséretével vezette a gyülekezetet (ő irányította egyébként a zenei szolgálatokat az egész konferencia során).

A gyermekek igeversekkel és énekekkel szolgáltak, két korcsoportban. Ők a következő héten is itt maradnak, ugyanis hétfőn kezdődik az *egy hetes gyermek-táborozás*; imádkozzunk a várhatóan hatvannál is több gyermekből álló öt csoportért!

Az istentisztelet első részében a *Világszövetségünk „rendezvényén”* vehetünk részt. Két oka is volt annak, hogy most itt tartotta a MABAVISZ a 15 évvel ezelőtt alapított **Kornya-díj** átadását. Egyrészt *Püskő Dániel* testvér most a *világszövetségi elnök*, másrészt a díjban ezúttal egyet a mieink közül tisztelt meg - *Herjeczki Géza* nyugalmazott lelkipásztort. Az alkalomra a két alelnök testvért is meghívtuk, *Papp János* testvér nem tudott eljönni, levélben küldte köszöntését. Örültünk annak, hogy *dr. Borzási Pál* testvér a díj átadásában való részvételén túl a konferenciái igehirdetéseket is vállalta. Így történt, hogy a 2019-es *Detroitban* szervezett *MABAVISZ tanácsülés* után egy újabb világszövetségi alkalmat is kaptunk, itt a táborban. (A 4-5. oldalon többet is erről.)

A napi témánk az IGE volt. *Borzási* testvér a Nehémiás 8,1-12 és a Kol 3:16 alapján hirdette az igét, hangsúlyozva, hogy a *Biblia rendszeres olvasása, az Ige tekintélye hozzá tartozik a magyar baptista lelkiséghez*. Az istentisztelet *úrvacsora* vétellel fejeződött be, melynek során *Lukács János* lp. és a házigazda *Püskő* tv. szolgált.

Közös kép és nagyszerű ebéd várt ránk ezután. Köszönjük a konyhán fáradozóknak, hogy az idén is kiváló étellel láttak el bennünket!

6-4. Ha jól emlékszem ez volt az eredmény az amerikaiak javára a hagyományos vasárnap délutáni *futball mérkőzésen*. Megdőlt a kanadaiak néhány éves nyerő-sorozata. Gratulálunk a fiataloknak!

A vasárnap esti istentisztelet a **férfiszövetségé** szokott lenni. *Szabó István* testvér, a *Férfiszövetség elnöke* szervezte és vezette az ének-zenei programot. Fő témánk a „**dicsőítés**” volt – mint ami szintén a magyar baptista lelkiség egyik eleme. Sokat énekeltünk – közösen, többet az énekkarral együtt – *Fűr Béla* testvér vezetésével. A férfikar is szolgált, az ő énekfordításai közül.

Az *igehirdetést Ferkő Attila* vendég lelkipásztor tartotta – a *dicsőítésről*. Remélem erről az estről is beszámolhatunk majd a következő számban. *Ferkő* testvér többek között ezt mondta: *„a dicsőítésnek Krisztusra kell mutatnia!”* Így legyen! - **HG**

HERJECZKI GÉZA KORNYA-DÍJAT KAPOTT

A Magyar Baptista Világszövetség tanácsa az elmúlt évben úgy határozott, hogy Herjeczki Géza nyugalmazott lelkipásztort jutalmazza meg legközelebb a Világszövetség által 2009-ben alapított Kornya-díjjal. Az ünnepélyes díjátadásra a szövetségünk közgyűlésén, Rámában került sor, a vasárnap délelőtti istentisztelet keretében. A MABA-VISZ elnöke, Püskök Dániel, és egyik alelnöke, dr. Borzási Pál adta át a díjat. Püskök testvér ismertette a díjazott életútját (laudáció), majd a diszoklevél és az érme átadása után Borzási testvér imádkozott – adott hálát Herjeczki testvér szolgálataért és kért áldást további életére. Borzási testvér felolvasta Papp János magyarországi elnök testvér, valamint Nyúl Zoltán és Nagy Tibor testvér levelét, s azután az erdélyiek köszöntését adta át. A mi szövetségünk nevében Lukács János testvér szólt, végül Szin Anna nőtestvér elmondta az ünnepelt egyik versét (Tégy rendet!).

LAUDÁCIÓ

Herjeczki András Géza 1949. január 21-én született Szokolyán, a helyi lelkipásztor család második gyermekeként. Édesapja Herjeczki András, édesanyja Varga Lídia. A prédikátor sors örömeit, terheit és megpróbáltatásait már a szülői házban átélte. Az általános iskolát Szokolyán és Budapesten végezte, ott is érettségizett 1967-ben.

Gyermekkorától kezdve otthon érezte magát a gyülekezetben is. Harmóniumozott, néha az énekkart vezette, ifjúsági alkalmakat szervezett. Mégis csak 18 éves korában adta át életét Jézus Krisztusnak. Bemerítésére 1967. május 14-én

került sor a legrégebbi magyarországi gyülekezetben, a Wesselényi utcában. A kilenc megtérő bemerítését édesapja végezte, aki abban az időben a gyülekezet lelkipásztora volt.

Gyermekkora óta foglalkoztatta a gondolat, hogy apjához hasonlóan az Úrnak szolgáljon teljes életével. Az életre szóló meghívást nem sokkal bemerítése után Márk 1,17 szerint kapta az Úr Jézustól: „Kövessetek engem és én azt művelem, hogy embereket halásszatok.” Chambers aznapi magyarázata egész életére szólnak értelmezte ezt az igét: „Ha átadod magad Jézusnak és jössz, amikor Ő azt mondja „Jöjj”, akkor Ő rajtad keresztül másoknak is fogja mondani: „Jöjj” te ki fogsz menni az életbe és Jézus „Jöjj” szavának visszhangja leszel.” Attól kezdve tudatosan készült a lelkipásztori szolgálatra. Chambers áhitatos könyvének címe életprogramja lett: „Minden tőlem telhetőt az Ő uralmáért / Krisztus mindenek fölött.” Előbb elektrotechnikusként tanult, majd a kétéves gyülekezeti tagság letelte után jelentkezett a Magyarországi Baptista Teológiai Szemináriumra, és 1969 szeptemberében meg is kezdte tanulmányait. Egy hónap múlva azonban katonai szolgálatra hívták be. Két éves katonáskodás után térhetett csak vissza a teológiára, ahol 1976-ban lelkészi diplomát kapott.

Tanulmányai közben, 1973-ban kötött házasságot Lukács Évával. Két gyermekük van, Dávid és Ádám.

Lelkipásztori szolgálatát 1975. november 1-én kezdte meg a Jánoshalmi Gyülekezetben, lelkésszé avatása is itt volt 1976. május 16-án. A gyülekezet új lelkipásztor lakást és kistermet épített vezetésével.

Hat éves szolgálat után elfogadta a Torontói Első Magyar Baptista Gyülekezet meghívását, mivel úgy érezte, hogy oda

küldi őt az Úr. 1981. november 26-án családjával együtt Kanadába költözött. 1981-1988 között a lelkészcsereprogram keretében végezte ott lelkipásztori szolgálatát. Ez idő alatt teológiai tanulmányokat is folytatott. Hamiltonban, a McMaster Universityn 1985-ben mesteri (M.Div.), 1988-ban Torontóban, a Canada Christian College-ban pedig doktori (D.Min.) fokozatot szerzett. Nem csak a gyülekezetet, de még Kanadát is megszerették. Azóta is, amikor csak Torontóba és a Ráma Táborba jönnek, úgy érzik, hogy „haza” érkeznek.

A Lelkipásztor Csereprogram működése értelmében azonban családjával együtt visszaköltözött Magyarországra és 1988-90 között másfél évig volt Vácott a Gyülekezet lelkipásztora. Ebben az időben került sorra a „Budapest '89 Billy Graham” evangélizáció, melynek előkészítésében és lebonyolításában lényeges szolgálatot kapott. Mindeközben a budapesti Baptista Teológiai Akadémián is oktatott óraadó tanárként.

Mindennek ellenére szolgálati útja újra az amerikai kontinensre vitte a családot. A detroiti gyülekezet ugyanis - ahol a torontói évek során többször is megfordult, s ahol édesapja 8 éven át szolgált -, meghívta lelkipásztorának. E meghívást elfogadva 1990. februárjától 2017. júniusáig volt a Detroiti Első Magyar Baptista Gyülekezet lelkipásztora. Szolgálati ideje alatt a gyülekezet Isten kegyelméből megfiatalodott és megerősödött. A testvéregyházakkal is jó kapcsolatot tartott; valamint folytatta az édesapja által indított telefon és rádió missziót. Lévé, hogy kedves feleségével, Évával együtt a közeli Lincoln Parkban élnek, a nyugdíjba vonulás után is a detroiti gyülekezet tagjai maradtak. Testvérünk azonban jelenleg is a Szövetségünk alkalmazottja: az Evangéliumi Hírnök hűséges és hozzáértő

szerkesztője.

Mivel az amerikai magyar baptista misszióban több mint 40 éve szolgál, élő tanúja a gyülekezeteinket érintő különféle történelmi eseményeknek. Jelen volt az 1980-as Bridgeporti Közgyűlésen, melynek határozatai akkor megszabták a testvériséget. A 80-as években két szövetségben működő magyar baptista misszió békességet munkáló lelkipásztorai közé tartozott. 1990-ben részt vett a békéltető tárgyalásokon, melyek a két szövetség újbóli egyesüléséhez vezettek. Részt vett a Szövetség szolgálatát lényegesen meghatározó „Otthon eladás” hosszú folyamatában is részt vett, mely 2002-ben zárult le. Isten hasznos eszköze lett abban, hogy a Szövetségünk még a mai nap is fennáll (immár 116 éve!), és abban is. Hogy az amerikai magyar baptista közösség a Ráma táborban konferenciázhat fiatalokkal és gyermekekkel együtt.

A torontói és detroiti gyülekezeti munkája mellett másféle megbízatást is részesült. Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség alelnöke volt 14 éven át (rövidebb megszakításokkal), 2009-2015 között pedig az elnöke. A Magyar Baptista Világszövetség működésének is lelkes támogatója volt már a kezdetektől fogva, amelynek elnöki tisztét kétszer is betöltötte (2006-tól és 2012-től, amely megbízatás két évre szól). Elnöksége alatt meglátogatott minden kárpátaljai, felvidéki és délvidéki magyar gyülekezetet. Végig szívügyének tekintette az ott élő lelkipásztorok támogatását, és a gyülekezetekkel való kapcsolat ápolását. Országhatároktól függetlenül minden gyülekezetben otthon érezte magát.

1991-től szerkesztője lapunknak, az *Evangéliumi Hírnöknek*, de előtte már *A Kürt* című lapnak is néhány számát ő szerkesztette. Istenes versei és építő írásai gyakran megjelennek a magyar egyházi lapokban is. A *Várj még!* c. verseskötetét 1993-ban adta ki, melynek versei örömmel voltak szavalva baptista istentiszteleteinken. Szerkesztői munkája mellett az utóbbi évben rendszeresen szolgál igehirdetéssel a lelkész nélküli helyi református gyülekezetben is.

„Mert akik jól szolgálnak, azok szép tisztességet szereznek maguknak, és nagy bátorságot nyernek a Jézus Krisztusba vetett hit hirdetésére.” (1Tim 3,13)

Összeállította **Püsök Dániel**, a Torontói Magyar Baptista Gyülekezet lelkipásztora, a MABAVISZ elnöke.

Forrás: *A Kürt* (1983. április), *Baptista Lexikon* (2022), személyes beszélgetések

Herjeczki testvér válasza a Kornya-díj átvétele után

„Ne nekünk, Uram, ne nekünk, hanem a te nevednek adj dicsőséget kegyelmedért és hűségedért!” (Zsolt 115,1) Általunk is, általam is.

Kedves Testvéreim! Bár a kitüntetett Kornya díjra nem tartom méltónak magamat, mégis elfogadom azt - alázattal, hálaadással és örömmel. Arra gondolok, hogy **annak a nagy magyar baptista missziónak lehettem és vagyok én is munkatársa, amire Kornya Mihályt is elhívta az Úr, 150 évvel ezelőtt.** (Jövőre lesz 150 éve, hogy **Meyer Henrik** bemerítette Kornya Mihályt a Kettős Körös folyóba.)

Az amerikai magyar baptisták közötti missziómunka jóval kisebb ugyan, mint a magyarországi és az erdélyi, de az Úr hívta életre, és az Ő kegyelméből létezik és működik, immár 116 éve.

Szolgáló életem végefelé **Isten szép tervét csodálom és a misszió urát, Jézus Krisztust magasztalom**, aki ebbe a szolgálatba állított. Őt illeti minden dicséret, azért is, ha valamit elvégezhettem az Ő segítségével. Hiszen, ha valahol igaz, hogy „**nálam nélkül semmit sem cselekedhettek,**” a missziómezőn igaz, különösen is a **külmisszióban**. Örömmel mutatom meg majd nektek is, testvéreim, a Kornya Mihály érmet, hiszen – bizonyára a 2015-ben kitüntetett **Kulcsár Sándor** testvér is így gondolja - **velünk együtt az amerikai magyar baptista missziót érte ez az elismerés.**

Annak pedig, hogy a **Világszövetségünk** vezetői rám gondoltak ezúttal ezzel a megtiszteltetéssel, egyszerűen örülök és köszönetemet fejezem ki. Örömmel és jószívvel szolgáltam közöttük is, amikor erre lehetőségem volt – aránylag hosszú ideig. Régen is és most is azt gondolom, hogy a hat szövetségben élő magyar baptista misszióban, ha

nem is vagyunk egyformák, azonos értékűek és testvérek, szolgatársak vagyunk.

Püsök Dániel és Borzasi Pál testvéren keresztül köszöntöm a Mabavisz munkatársait, az apostol szavai segítségével: „**Azért szerelmes atyámfiai erősen álljatok, mozdíthatatlanul, buzgólkodván az Úrnak dolgában mindenkor, tudván, hogy a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban.**” (1Kor 15,58) Folytassátok, egymást is bátorítva, segítve a lélekmentés szolgálatát, **amiben Kornya Mihály utolérhetetlen példát adott mindannyiunknak.**

Ami engem illet, eddig is törekedtem arra, de az utóbbi hónapok során (újra Pál apostolt idézem) „úgy határoztam, hogy nem tudok köztöttek másról, csak Jézus Krisztusról, róla is mint a megfeszítettéről.” (1Kor 2,2) Azért teszem ezt, mert úgy érzékelem, hogy az utóbbi időben világszerte, de a magyar baptisták között is **egyre többet beszélünk Istenről, és egyre kevesebbet az egyetlen Istenhez vezető útról, a kereszten értünk halt Megváltóról, Jézus Krisztusról.** Ameddig lehetőséget ad erre a misszió Ura, ezt szeretném tenni, szóban és írásban egyaránt.

Ennek az érdemének az egyik oldala feleségemet illeti, aki szolgálatom végzése során elejétől mind mostanig mellettem állt. Nélküle ma nem állhatnék itt előttetek. Ez az első alkalom, hogy nincs itt velem a táborban. Két hete, biciklizés közben balesetbe került, amiben csodálatos módon megtartotta őt az Úr, de három bordája azért eltört. Köszönöm, hogy imádkoztok érte. Nagyon várta a találkozást veletek!

Végül, még egyszer **köszönöm** a megtiszteltetést a Mabavisz vezetőinek és nektek, testvéreim. **Jézus Krisztust, az én Megváltómat és Uramat illeti minden dicséret. Életemmel, esetleges további szolgálataimmal az Ő páratlan nagyságát szeretném hangsúlyozni, Kornya Mihállyal egyetértve, aki ezt is mondta: „Ha Istent meg akarjuk keresni, akkor kell, hogy előbb Jézussal találkozzunk.”** Ne felejtjük el Kornya Mihály figyelmeztetését, tanítását.

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Nőszövetség 107. Közgyűlése -- Ráma tábor, 2024. július 5-7.

Könyörülő és irgalmas az Úr!

Istent úgy ismerjük a Bibliából, mint egy könyörülő Atyát: rendszeresen megszánta a bajban hozzá kiáltó népét. Jézus gyakorlati módon mutatott könyörületet az embereknek: betegeket gyógyított, a gyengéket erősítette, a megvetettet pártfogásába vette, a bűnösnek megbocsátott és elvette lelki terheit, a szomjasnak inni adott, az éhezőt megetette. Mindig ott szolgált, ahol szükségét látott. Követendő példa ez számunkra, akik Krisztus követői vagyunk. **Könyörületnek lenni azt jelenti, hogy megszánod azt, aki bajba jutott, együtt érzel vele és megérted őt, kegyelmes vagy ahhoz, aki nem érdemli meg, segítesz a szükségben levőkön.** Vannak olyanok, akiknek ez könnyen megy mert ezt a lelki ajándékot kapták, de olyanok is, akiknek tudatosan kell törekedni arra, hogy másokkal jók és könyörületesek legyenek. Az ige biztat rá a Kolossé 3:12-ben, hogy „öltözzetek magatokra könyörületes szívet”.

Egyik gyönyörű példa a könyörületre a vak ember története. Hallotta, hogy Jézus ott jár, és kiabált, hívta Jézust, hogy gyógyítsa meg: „Jézus, Dávidnak fia, könyörülj rajtam!” Jézus észrevette, beszélt vele, megkérdezte, hogyan segíthet, és azt tette vele, amit senki nem tudott megtenni számára: visszaadta a szeme világát.

Társadalmunknak és bűnös természetünknek nem erénye a könyörület, mert ez a tulajdonság mások megsegítésére irányul. Azért sem népszerű ez a téma, mert napjainkban az a felfogás uralkodik, hogy valósítsd meg önmagad bármilyen áron, ha kell mások kárán is. Így bátran kijelenthetjük, hogy aki könyörületes másokhoz, azon Krisztus jelleme látható, és a könyörület mögött meghúzódó igazi ösztönző erő a mély szeretet, amely Istentől ered.

Ha könyörülettel vagyunk az emberekhez, ez többszöri áldást rejt magában: először is erősíti és felemeli azt, akivel szemben irgalmasok vagyunk, továbbá örömet szerez nekünk, akik jót teszünk másokkal, valamint Isten úgy tekint ránk, mintha vele tettük volna azt a jót és megáld érte. Ha könyörületesek vagyunk szebb és boldogabb lesz a világunk.

Hálát adok Istennek, hogy magyar baptista gyülekezeteinkben a könyörületet sokféleképpen gyakorolják a testvérek. Nem vagyunk közömbösek a szegények, hontalanok, éhezők, betegek, bajba kerültek illetve bevándorlók

szemben. Ez áldást jelent mindenki számára és Isten ezt kedvesen veszi.

Fontos, hogy gyakoroljuk a könyörületet a családban és a gyülekezetben. Akik gyermeket nevelünk, tudjuk, hogy megtörténik, hogy gyermekünk elejt egy poharat és eltörik, vagy véletlenül kiborítja a tejet a földre. Nem akarta ezt tenni, de megtörtént. A szülő ebben a helyzetben rákiálthat a gyermekre, vagy könyörületesen megértést tanúsíthat vele szemben, mondva, hogy semmi baj, feltöröljük, illetve veszünk egy másik poharat.

Közösségen belül is vannak súrlódások, nézeteltérések, megtörténik, hogy akaratunk ellenére is megbántjuk egymást. Lehet, hogy olyat mondtak rólad, amivel megsértették a büszkeséged, és azóta is tartod a haragot, nem tudsz könyörületet gyakorolni azzal, aki megérdemli, hogy éreztesd vele, hogy neked van igazad. Kérj Istentől könyörületes szívet, hogy tudj megbocsátani és új esélyt adni azoknak, akik megbántottak.

Jézus a példaképünk mindenben, így a könyörületben is. Nézzünk rá, tanuljunk tőle és kérjünk segítséget annak megélésében.

Záró gondolatként figyeljünk arra, hogy a könyörület gyakorlása megalázó is lehet, ha rossz lelkülettel tesszük. Ezért mondja Pál apostol a római gyülekezetnek, hogy a könyörülő jókedvvel gyakorolja ezt a lelki szolgálatot, mert így származhat ebből a legtöbb áldás. (Róma 12:8)

Adjon Isten mindannyiunknak könyörületes szívet!

Püsök Adina nőszövetségi elnök

Átélések a halál árnyékának völgyében

A 24 éves házasságunk folyamán eddig háromszor kaptam ajándékba szeretett férjemet. Először házasságkötésünk napján, másodszor 2007-ben, amikor

agyrázkódás miatt került hirtelen a halál szélére, és harmadjára idén, amikor szepszis következtében ez újra megismétlődött.

Ez utóbbi esetben először a 23. zsoltárt ismételtettem magamban, szinte gondolkodás nélkül. Aztán elkezdtem vitázni gondolatban Dáviddal. Hogy-hogy ő nem fél, mikor közel jár a halálhoz? Mert én félek. És nem akarok egyedül maradni. Aztán újra kezdtem: „nem félek.... mert te velem vagy.” Igen, teljesen hiszem, hogy az Úr velem van, de akkor miért van ilyen rossz érzésem?

Sok ellentmondásos érzélem kavargott bennem, miközben az eredmények nem javultak és a vérkép sem indult még jó irányba.

Akkor szembejött velem egy másik zsoltár: „Mikor félnem kellene is, én bízom te benned. Isten által dicsekedem az ő igéjével; az Istenben bízom, nem félek; ember mit árthatna nekem?” (Zsolt 56:4,5).

Ekkor eszembe jutott, amit házaspároknak szoktunk mondani többször: „a szeretet nem érzés kérdése, hanem egy döntés”.

A félelem is egy érzés most bennem, tisztáztam le magamnak. Dávid, amikor félt, hozott egy döntést: elhatározta, hogy az Úrban fog bízni. Rajtam volt a sor, hogy eldöntsem mit teszek a rajtam eluralkodott félelemmel. „Az Istenben bízom, nem félek, ember mit árthatna nekem?” Ez a vers segített meglatnom valami újat. Az egészségügyi dolgozók esetleges mulasztásai és hibái ellenére alakuljon bárhogyan is a következő lépés, én Istenben bízom! Akármilyen történet is, Isten nem fog ártani nekem. Ő csak jót akar nekem! A fókusz tehát áttevődött. Habár kórházban, kiszolgáltatott helyzetben a férjem emberek kezében van, végső soron Jézus az Úr. Ha netalán az egészségügyi dolgozók valamit elrontanak vagy akár kárt okoznak, végül az a lényeg, amit Isten tesz. Lehet, hogy nem fogom megérteni döntését, de egyet tudok: Ő nem akar ártani nekem!

Isten által valóban lehet dicsekedni az Ő igéjével. Az Ő szava még a halál árnyékának völgyében is erős, bátorító, és békességet adó! *Soli Deo Gloria!*

Borzási Anna, Szilágyperecsen

MOST RAJTAD A SOR

Lehet, hogy látótávolságra előtted,
Halad a pap, a lévita.
Egy furcsa hang neked is azt súgja,
Most nem alkalmas segíteni,
Hisz neked is van bajod, ezernyi.

Aztán egy szelíd hang,
Melyet nem lehet össze téveszteni,
Földézi benned a te Jerikói utad.

Amikor elkerült testvér és barát,
Akkor jött Ő és le hajolt hozzád.
Most rajtad a sor,
S e szelíd hang nyugodni nem hagy.

S már nem mérlegelsz,
Hanem segítesz,
Azokon akiket a bűn félholtra vert.

„Egy samaritánus pedig amikor azt látta,
könyörületességre indula.” *"Mon-
da azért néki Jézus: Eredj el, és te is
akképpen cselekedjél."* Luk 10,33.37b

A héber nyelv az „irgalom” szót használja az anyaméh megnevezésére is. Ahogy az anyaméh körülveszi a magzatot, úgy vesz körül minket Isten irgalma. Gyakoroljuk a könyörületet, irgalmasságot, jóságot ott, ahova Isten helyezett, és megtapasztaljuk azt a mennyei boldogságot, ami az irgalmasságból fakad.

Halász Johanna

E három testvérnőn kívül szolgáltak még a női est során: *Szin Anna* (Alhambra), *Lukács Erzsike* (Chicago), *Huli Valéria* (Detroit), *Kulcsár Ibolya* (Venice), *Kulcsár Ibolya* és a női kar (Toronto).

IFJÚSÁGI TÁBOROZÁS RÁMA, 2024. július 1-7.

Az ifjúsági szövetségünk a Ráma táborban (Kanada), július 1-7 között táborozást rendezett a fiatalok számára. A közgyűlés előtti héten, nagyon jó időben, harminc egynéhány fiatal vett részt a táborozáson. Segítőikkel, szolgálattelvőkkel, a konyhán értünk fáradozókkal együtt hatvannál is többen voltunk a táborban. A foglalkozásokat *Kulcsár Attila* lp. ifi elnök és *Huli Sándor* detroiti lelkipásztor vezette, de két erdélyi lelkipásztor is bekapcsolódott a szolgálatba a hét végén, és természetesen a házigazda, *Püdök Dániel* lp. testvér.

A hét főtémája: „*Pathway to Purpose: Unveiling God's Calling for Your Life*”. Az igei alapot József élet-története adta. A fő igénk az 1 Mózes 39,2 volt: *“De az Úr Józseffel volt, ezért szerencsés ember lett...”*

Minden reggel ige tanulmányozással kezdtük a napot, természetesen a reggeli torna és a reggeli után. A csoportos játékok, finom ebéd, és élvezetes kirándulások után (a *Couchiching* tó körül), volt minden nap kis-csoportos beszélgetés, ahol néhányan (fiúk és lányok külön) beszélgethettünk a nap témájáról. Ez egy személyesebb szinten folyt, az ifjúsági vezetők segítségével. Vacsora után, minden este, egy nagy körbe ültünk, és mindenki elmondhatta, hogy mi érintette meg azon a napon. A héten sokat tanulhattunk és növekedhettünk abban is, hogy Jézusnak van terve velünk.

A hétvége egyúttal a szövetségünk közgyűlése is volt. A szombat esti istentiszteleten a korábbi évekhez hasonlóan az ifjúságunk szolgált. Énekekkel, biztonságtételekkel szolgáltunk. Beszélünk a nyári missziós utunkról is, amihez anyagi és lelki támogatást kértünk. Püskök testvér imádkozott az erdélyi misszió útra indulókért.

A szombat este főtémája a „**misszió**”

volt – úgy, mint ami a „*magyar baptista lelkiség*” egyik fontos jellemzője. *Borzási Pál* testvér hirdette az igét, melynek során többször is hozzánk szólt, bennünket biztatott a szolgálatra.

Köszönjük a lehetőséget a találkozásra – nagyon jó volt együtt tölteni barátainkkal ezt a hetet, s együtt figyelni az Igére, készülni a nyári missziós útra.

- KP/HG

A legnagyobb lecke, amit tanultam a Rámai ifjúsági tábor során az az, hogy **Isten sose hagy cserben és jó terve van számodra**. József sok nehézségen ment át, és sok próbán kellett keresztül mennie, mielőtt Isten megjutalmazta. Akkor viszont a jutalma nagy volt. Egész Egyiptom földjén hatalmas ember lett. József mindvégig kitartott és hű volt. *“Hívd az Úr nevét segítségül, és megmenekülsz”* (Róma 10:13). A lecke, amit tanultam az az, hogy legyünk engedelmesek és hűek az Urhoz, és ő minden mást megad nekünk.

Tölgyes Ábel

This past week at Rama Tábor has been amazing. It was great to meet up with my friends again and have lots of fun together but also grow spiritually in Christ. Every morning we had a devotional where we went through the story of Joseph. Every day there was a different theme we talked about that was related to the story of Joseph. But my favorite part of the day was when we had small group discussions. There were 2 groups of boys and girls. We gathered together and talked about the day's theme and other questions the group leaders had. This was my favorite part of the day because I feel like we grew closer spiritually and that we could share whatever we want with each other. What really stood out to me about these discussions is when we talked about how Joseph kept his faith through everything. He kept it when he was thrown in the pit. He kept it when he was leading Potiphar's house. He kept it when he was in jail, and in the end he became the leader of Egypt after Pharaoh. Because he kept his faith, God's plan worked out and all was good. I learned that if I keep my faith through anything it will end up for the good and I advise you to do that too.

Kristof Forgacs

This was my first time experiencing the Rama camp in Canada. Reflecting on the week I've had, I recognized that I've deepened many friendships as well as my relationship with God. I was also surprised by my willingness to open up, share my thoughts, and be vulnerable during discussions. The theme of the week was Pathway to Purpose where the main focus was on Joseph's life and the temptations he faced throughout it in the Bible. Although I've been familiar with Joseph's story, it was refreshing to dive deep and apply his circumstances to our life. The most memorable part of his life to me was the way he responded to his trials. He remained faithful to the Lord in every situation and pointed all the glory back to him whenever he was successful. I will continue to live my day to day, trusting in the Lord because like Joseph, we do not know what his plan to use us for is.

Abigail Pal

Youth Night At The Rama Camp - Mission

Following the Toronto youth conference, where we were encouraged to open up "*God's treasure chest*" that contains his plan for our individual lives, we decided that during the Rama youth camp, we will follow *Joseph's life* and see how God's plan worked out His plan in his life.

I am amazed at the spiritual progress that our youth have shown in the last couple of years. A new generation has stepped up to lead and God is doing an amazing work among our youth. The youth week was led by *pastors Attila Kulcsár and Sándor Huli from Detroit*, who has been very active in serving and supporting the youth. Sándor was the pastor leader further New Years Skiing retreat that was organized in Toronto. Our two vice presidents, *Weisz Bence and Kovács Péter*, along with our youth representatives (*Norbert Erdokozsi, Sarika Szabo, Richard Demeter, Istvan Szabo, Nikki Kulcsar and Nikki Boda*) from our various churches have lead the daily devotionals throughout the week and also introduced the daily topic on Joseph's life. At the conclusion of the youth

week, the youth did an amazing job serving on Saturday night's "*Youth night*" worship service. That night's topic was "**Mission**." The Convention's weekend topic was "*Hungarian Baptist Spirituality*" and it matched up perfectly with the youth's camp message. In he following, I would like to share a brief summary of my message from that night.

Last night, we heard from *pastor Pál Borzási* on grace and mercy, and that we cannot talk about spirituality until we experience God's grace and mercy in our lives. God had pity on us, when he found us in our sins. We are Christians because of this.

Why are we here today? Why did we gather to worship God? It is because, someone was on Mission, someone presented the Gospel to us, someone told us the good news of Jesus! We are gathered for worship, because the Gospel of Jesus Christ transformed us. Before

I continue, let me ask you guys a question, because you cannot be on mission if you cannot answer these questions positively. Here we go! Raise your hand if you have accepted Jesus Christ as your Lord and Savior. Now, raise your hand if you have been baptized! If you haven't done so yet, what is stopping you? You see, you cannot be on mission, if you have not been transformed by Jesus! **You must receive a "new life" before you are able to invite others to receive it.**

Jesus' mission was to reconcile us with God the Father. Jesus came! Jesus served! Jesus died! Jesus forgave our sins! Jesus gave us a new life! Jesus gave us peace! Jesus also gave us a mission! The same mission, that he received from the Father. Our job is to reconcile others with God, through Jesus. For this reason, we must share the Good News, the Gospel of Jesus! **Our mission is to point people to Jesus.**

Where can we be ON MISSION? **We can be on mission in Romania this summer.** A good number of our youth are going on this mission trip in July. You can also be **on mission in your local church**, and you can do this all the time! A dying world that is going to hell without Jesus is waiting on us to hear the Good News. Waiting for the appearance of the children of God to be on mission, to share Jesus with them.

This week, we looked at the *life of Joseph* as an example of a person who found out God's purpose for his life and fulfilled that purpose. **Joseph was on mission!** Through Joseph, God reach the world around him. His brothers, who had no pity, no mercy and no grace for him when they threw him in the pit and sold him into slavery, were reached. *Potiphar* was blessed, because God blessed him through Joseph, through his service. The man in charge of the prison was blessed, because even in prison, Joseph was on mission. He served and pointed others to God. God also blessed the Pharaoh of Egypt. He recognized, that "The Spirit of God" was with Joseph and because of that, everyone was saved. When we fulfill God's purpose for our lives, others will experience God's grace and mercy.

Have you accepted God's grace and mercy that Jesus Christ has brought to us? Stop for a moment and contemplate on that! Have you humbled yourself and admitted to God that you are a sinner and you need His forgiveness? *Receive Jesus' forgiveness and salvation, so that you can be on mission for Jesus! Join God and others in advancing Jesus' mission! Live for Jesus! Point to Jesus! Tell everyone about Jesus!*

Kulcsár Attila

BUDAPESTI BAPTISTA ÁRVAHÁZ TÖRTÉNETE (4)

Hiányok, Isten gondoskodása, gazdálkodásunk

Háború utáni időket éltünk, néha hiányok mutatkoztak, de a gyermekek ebből mit sem tudtak, mert az árvák mennyei Atyja, aki a kis verebecskére is gondot visel, mindig kirendelte a szükségességeket.

Beharka bácsinak fő gondja volt, hogy jó tejet kaphassanak a gyermekek. A régi tehénke már kiöregedett, meg keveset adott a megnövekedett családnak, ezért szükséges lett volna két tehén, de nem volt rá pénz. Így Istentől kérte, hogy küldjön két tehenet az árvák részére. Beharka testvér saját szavait idézem, amit írt a *Békehiernök* 1925. május 30-i számában:

„Tisztán emlékszem rá, hogy mint egy villámlás, úgy szállt meg egy pillanat alatt az a hitbéli sejtélem, hogy az Úr küldeni fog, adni fog tehenet. Azóta kértelkedés nélkül vártuk őket és a mellékelt kép is bizonyosága annak, hogy az Úrban érdemes hinni. Azért dicsőség legyen az Örökkévaló változhatatlan Istennek!”

Mielőtt a tehenek megérkeztek, Nagy D. testvér *Dabról* egy kocsi szalmát akart küldeni a szalmazsákokba, de olyan vihar kerekedett mikor rakodni akart a kazalból, hogy kénytelen volt csendesebb helyre menni és takarmány szalmával megrakni a kocsit. Mikor megérkeztek Budára, megnyugtattuk őket, hogy az Úrtól volt, mert ezt a kocsi szalmát az Úr a teheneknek küldte. Hogyan érkeztek meg a tehenek?

Levelet kaptam *Cziráky Gyula* testvértől *Cleveland*-ből, melyben értesített, hogy az Úr arra indította őt, hogy kedves nejével együtt egy tehenet vegyenek az árvák részére, és a tehén ára már útban is van, csak azt kéri, hogy nagy gondot fordítsanak a tehén vételénél, hogy kiváló állat legyen.

A másik levél *Kanadából* jött, a *békevári és aldiniai gyülekezet Mónus* testvér közreműködésével elhatározták,

hogy az árvaház tehenére gyűjtést rendeznek. A tehén ára összejött és még legelőre is jutott. A vásárlásnál *Szokoljáról Varga József* testvér segített és képzeljük el azt a fogadtatást, melyben teheneink részesültek. Nagyszerűen bevált mind a kettő, 25-28 liter tejet adtak nyáron naponta. Rozoga istállójuk helyett évek múlva újat építettek. Sertések tartását a Főváros nem engedélyezte, mivel belterületen laktunk. Bozótos, köves kertünkben gyümölcsfák virultak, gondos, tisztító munka után.

A Gellért hegy oldalán és az utak mentén lévő kaszálókat Beharka bácsi kibérelte, lekaszáltatta, az árvaház lova hazaszállította az illatos szénát. Kocsival jártunk a Nagyvásártelepre is, mivel ott nagybani áron olcsóbban kaptuk az élelmet. Később ezzel jártunk vidékre, a gyülekezetek által összehozott adományokért.

A 90-100 tagú családnak naponta is sok élelemre volt szüksége, de Isten egyszer sem hagyta, hogy éhesen maradjunk. Kedves nénikék hátukon nehéz batyukkal, mosolygó arccal jöttek látogatni az árvákat. Nőegyleteink sok jó tésztát gyúrtak, vásznat, törölközőket szöttek, kukoricát termeltek állataink számára. Testvéreink mind jobban megértették, hogy mi az igazi Istentisztelet és gyakorolták is. Különösen ünnepek után jöttek az ország különböző részeiből a szeretetsomagok. Úgy is volt, hogy a gyülekezetek megrakott kocsival állítottak be az árvaház udvarára s a gyermekcsereg ragyogó szemmel és arccal a kocsit körülállva leste, mi minden kerül elő.

Amerikából is több Nőegylet vagy egyesek is kértek egy-egy gyermek fényképét és vállalták éveken át a támogatást.

Nagy gondot okozott nekem a harisnyák kiosztása, mivel 85 gyermekünk között össze-vissza fejtelt harisnyákat nehéz volt kiosztani, hogy mindegyiknek jusson, de az Úr erről is tudott. Nagy csomag érkezett Amerikából. *Joó mama* és Beharka bácsi bontogatják, én meg jegyzem az adomány könyvbe. Legfelül harisnya volt. Joó mama szedegette s minden párt külön mutogatva mondták: „Margit nővér, nézd, harisnya!” Így fokozva az én örömet minden párnál, míg nem még a csontjaimat is átjárta egészen a 33. párig, mely előkerült sok más ruhaféle és egyéb szükséges jók, melyeket térdeinken köszöntünk meg, Istentől áldást kérve a csomag küldőire.

Az árvaház kebelében a növendékek

között 20 leánnyal megalakult a LEÁNYKÖR. Csak lelki növekedés szempontjából gondoltuk hetenként az összejöveteli órákat megtartani, de később jótékony célra is kézimunkáztunk. Isten mindkét vonalon gazdagon megáldotta és áldássá tette a leánykört.

Dulity Lídia és *Fanchal Dénesné* testvérek Amerikából jöttek s meglátogatva intézetünket észrevették a FÜRDŐSZOBA hiányt. Este részt vettek a leánykörti órákon és annak áldásaiban. Ajánlották, hogy készítsünk 100 darab divatos, aszúros zsebkendőt és ők majd értékesíteni fogják fürdőszoba alapra. A zsebkendők elkészültek, így lett néhány hónap múlva fürdőszobája az árvaháznak. A csatorna be és kivezetése a leánykör munkájából fizetődött ki, a vízmelegítő kályha a gyülekezetünk énekkarának ajándéka volt.

Minden gyermek külön számozott törülközőt kapott, a kicsinyekébe virág, nyuszi, cica, madár volt bele kézimunkázva ismertető jelnek.

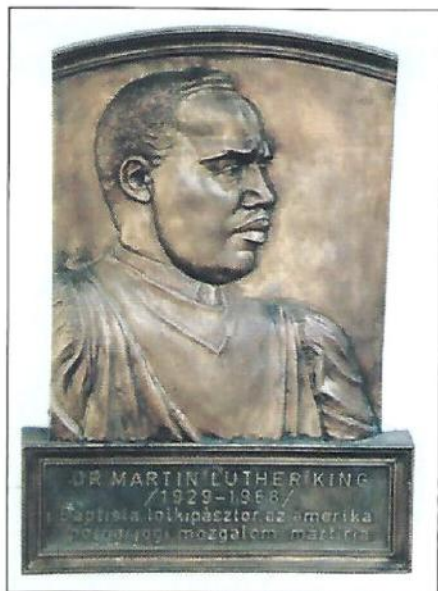
A ruházatról

A gyermekek némelyike igen gyenge ruháskában érkezett. 1917-ben Joó mama nélkülözhető ruháiból varrtunk kis fehér blúzt szürke szoknyácskával, a kisfiúknak is fehér blúz, szürke nadrág. 1919-ben szürke szövetet kaptunk, innen-onnan használt ruhákat, amiket elfejtettük, kimostuk, vasaltuk és megvarrtuk. Pesterzsébeten, *Noszál Tamás* és neje gyermekruha szabók, díjtalanul, vagy csak csekély munkadíjért varrták 25-30 éven át a ruhákat, kabátokat. A leánykák ruhái a házi varrodában készültek, itt folytak a ruha javítások is.

Évről-évre szebben kialakult a ruha ellátás. 1930-ban a Nőszövetség vett a leánykák részére sötétkék szövet matróz egyenruhát és a fiúk részére sötétkék, nagyon jó télikabát anyagot. A télikabátok elkészítésére felkértük a Pest környéki gyülekezetekben a férfisabó testvéreket, hogy segítsenek. Mindegyik vállalt kettőt-hármat, miután *Balogh testvér a Nap utcai* gyülekezet tagja kiszabta az összezt. Így készült el a következő évben a leánykák új télikabátja is.

1935-ben az „árvácska” leánykör vett a fiúk részére sötétkék szövetet ünnepi ruhára, melyet *Noszálné, Bugyik és Pálinkás* testvérek varrtak meg. Otthon viselték a különböző helyről kapott ruhákat, de ha valahová vitték őket, szép egyenruhában voltak.

Heckmann Margit

13. Dr. Martin Luther King (1929–1968), baptista lelképásztor, az amerikai polgárjogi mozgalom mártíra

Martin Luther King Jr., dr. (1929–1968) baptista lelkész, polgárjogi harcos - 1929. január 15-én született Atlantában. Édesapja is baptista prédikátor volt. Az atlantai Morehouse-kollégiumban tanult, majd a Crozer Teológiai Szemináriumban folytatta tanulmányait. 1955-ben a Bostoni Egyetemen doktori fokozatot szerzett. Iskolái elvégzése után ő is baptista lelkész lett. Erőteljesen bekapcsolódott a feketék polgárjogi mozgalmába. Nevét akkor ismerte meg a világ, amikor 1956-ban az alabamai Montgomery városában vezette a néger lakosság autóbusz-bojkottját, az amerikai polgárjogi mozgalom első nagyobb megmozdulását. Kinget szónoki képessége, nyilvánvaló önzetlensége a mozgalom természetes vezetőjévé tette. A bojkott 382 feszültség teljes napig tartott, miután az USA legfelsőbb bírósága hatálytalanította a megkülönböztetést előíró törvényt. Montgomery feketéi nagy győzelmet arattak. Martin Luther King világhírű lett. Legnagyobb szabású tette az emlékeztetés washingtoni polgárjogi tüntetés szervezése volt. 1963. augusztus 28-án a washingtoni Lincoln-emlékműnél több mint negyedmillió polgárjogi harcost mozgósított. Itt mondta el pályafutása leghíresebb szónoklatát *"Van egy álmom"* címmel. Dr. King tíz alkalommal kapott díszdoktorátust, és 1964-ben *Nobel-békedíjjal* tüntették ki. Az 1964-es -Európai Baptista Konferencián, amelyen King is prédikált Hollandiában, arról beszéltek, "kell, hogy valami összefüggés legyen az események és a tény között, hogy King baptista". King 1965-től egyre többet foglalkozott külpolitikai kérdésekkel is, és jelentősen

bírált az Egyesült Államok vietnámi politikáját. A New York-i Riverside baptista templomban elmondott beszédét követő két esztendőben tudatosan küzdött a faji megkülönböztetés ellen, a társadalmi igazságosságért, mígnem 1968. április 4-én este *Memphisben* meggyilkolták. Kingtől először Atlantában (GA) az Ebenezer Baptista Gyülekezetben búcsúztak, majd az Atlanta melletti South-View Cemetery temetőbe temették el. 1970-ben exhumálták, és Atlantában, az Ebenezer Baptista Templom melletti Martin Luther King Jr. Nemzeti Történeti Parkban levő szarkofágba helyezték, ahová 2006-ban a feleségét, *Coretta Scott Kinget* is temették. Martin Luther King Jr. születésnapja 1986. január 15-e óta szövetségi ünnep az Egyesült Államokban.

Marosi Nagy Lajos
Baptista Lexikon, Budapest, 2022.

"VAN EGY ÁLMOM"

1963. augusztus 28-án, Washingtonban, a Lincoln emlékműnél, negyedmillió ember előtt mondta el **Martin Luther King** a világ egyik leghíresebb beszédét. (rövidített szöveg)

"Száz évvel ezelőtt egy nagy amerikai - most az ő árnyékában állunk - aláírta a rabszolga-felszabadító törvényt. Ez a nagy horderejű határozat reménységet adott olyan néger rabszolgák milliói számára, akiket már elsorvasztott a reménytelenség.

... Száz évvel később azonban szembe kell néznünk azzal a tragikus ténnyel, hogy a néger ma sem szabadok...

Voltaképpen azért jöttünk hazánk fővárosába, hogy beváltunk egy csekket. Köztársaságunk megteremtői az Alkotmány és a Függetlenségi Nyilatkozat nagyszerű szavainak írásával aláírtak egy kötelezvényt, melynek örököse lett minden amerikai. Ez a kötelezvény arra tett ígéretet, hogy minden ember biztosítékot kap az élethez, a szabadsághoz és a boldogság kereséséhez való elidegeníthetetlen jogára.

Mára kiderült, hogy színes bőrű polgárait illetően Amerika nem tesz eleget a kötelezvényének. Amerika nem tartja tiszteletben szent kötelességét, hamis csekkel fizetett néger népének; olyan csekkel, amely "elégtelen fedezet" megjelöléssel érkezett vissza. Mi azonban nem akarjuk elhinni, hogy az igazság bankja csődbe ment. ...

Eljöttünk hát, hogy beváltuk ezt a csekket, mert e látra szóló csekkre fizetik ki nekünk a szabadság és az igazságszolgáltatás biztonságának vagyonát. És azért is jöttünk el e megszentelt helyre, hogy

emlékeztessük Amerikát a most rettenetes sürgősségére.

... Most jött el az ideje, hogy valóra váltsák a demokrácia ígéreteit. Most jött el az ideje, hogy a faji megkülönböztetés sötét és kietlen völgyéből kijussunk a faji igazságosság napsütötte útjára. Most jött el az ideje, hogy Isten minden gyermeke előtt kinyissák a lehetőségek kapuját. ...

A néger törvényes rosszkedvének e tikkasztó nyara nem múlik el addig, míg el nem jön a szabadság és az egyenlőség éltető ősze. 1963 nem a vég, hanem a kezdet. ...

De van mondanivalóm népemnek is, melynek lába alatt ég a küszöb, hogy bejusson végre az igazság palotájába.

Miközben jogos helyünk eléréséért küzdünk, nem eshetünk az igazságtalan cselekedetek bűnébe. Ne a keserűség és a gyűlölet poharából csillapítsuk szabadságszomjunkat. Nekünk mindig a méltóság és a fegyelem magaslatain kell megvívunk harcainkat. Nem engedhetjük meg, hogy építő tiltakozásunk fizikai erőszakká silányuljon. Újra és újra fel kell emelkednünk abba a fenséges magasságba, ahol a testi erőre lelki erővel tudunk válaszolni.

... fehér testvéreink közül sokan - ahogy mai, itteni jelenlétük is bizonyítja - tudatára ébredtek, hogy sorsuk össze van kapcsolva a mi sorsunkkal, és szabadságuk kibogozhatatlanul össze van kötve a mi szabadságunkkal...

Mindnyájan azzal a tudattal menjete vissza... nagyvárosaink nyomornegyedeibe és gettóiba, hogy ez a helyzet valamilyen módon meg tud és meg fog változni. Ne merüljünk el a kétségbeesés tengerében.

... Van egy álmom: egy napon Georgia vöröslő dombjain a hajdani rabszolgák fiai és a hajdani rabszolgatartók fiai le tudnak ülni a testvériség asztala mellé.

... Van egy álmom: négy kicsi gyermek egy napon olyan országban fog élni, ahol nem a bőrük színe, hanem a jellemük alapján fogják megítélni őket.

Van egy álmom: egy napon minden völgy fölemelkedik, minden hegy és halom lesüllyed, az egyenetlen egyenessé lesz és a dombvidék síksággá! Mert megjelenik az Úr dicsősége, látni fogja minden ember.

Ez a mi reménységünk. Ezzel a hittel térek vissza Délre... és abban a tudatban, hogy egy napon szabadok leszünk, tudunk majd együtt dolgozni, együtt imádkozni, együtt harcolni, együtt börtönbe vonulni, együtt kiállni a szabadság mellett...

Zengjen hát a szabadság! ... Ha szabadság zenghet, akkor közelebb hozhatjuk azt a napot, melyen Isten minden gyermeke, feketék és fehérek, zsidók és pogányok, protestánsok és katolikusok kézen foghatják egymást, s együtt énekelhetik a régi néger spirituálét: *"Végre szabadok! Végre szabadok! Hála a Magasságos Istennek, végre szabadok vagyunk!"*

GYŐZELEM

OLIMPIAI ÖSSZEFOGLALÓ... A képernyőn önfeledten hadonászó, felugráló százezernyi szurkoló torkából áradó hangorkán jutalmazza az éppen véget ért versenyszám győztesét. Mögötte évek gyötrelme, tengernyi verejték és olykor vér is, de mindez jelentéktelenné zsugorodik. A diadal pillanatában a győzelem mindenért megfizet. Am most – szinte véletlenül – a pálya szélén magába roskadtan álló atlétára sikklik a kép. Tenyerét háritón tartja a kamera elé, de így is láthatjuk: arca csupa könny, egész testét rázza a zokogás. Ő a vesztes. Mögötte évek gyötrelme, tengernyi verejték és olykor vér is. A vereség pillanatában elviselhetetlen teherként zuhan rá mindez, mint az értékes életidőt hiábavalóságra fecserlő, és immár jóvátehetetlen nagy tévedés. Jóvátehetetlen? Ugyan! Hiszen négy év múlva itt az újabb olimpia, a győzelem új lehetősége. Sok vesztes társa meg is ragadhatja ezt, de ő már nem. Akkor – a sport időszámítása szerint – harmincon felül már túl öreg lesz. Elélhet akár százéves koráig, győztes akkor sem lehet, nincs jóvátétel.

A SPORTPÁLYÁN ARATOTT GYŐZELEM, az olimpiai aranyérem szép dolog, de azért nem a világ! Az életben vannak ennél ugyan kevésbé látványos, de sokkal, sokkal fontosabb dolgok. Azokban is lehet győzni. Valóban, de vajon győztes lesz-e mindenki az életporondon?

Ismerek olyan ragyogó képességű férfit, aki kiválóság lehetett volna tudományos pályán, de visszavonhatatlanul elvétellett ez tőle, mert tizenhat évesen hátat kellett fordítania az iskolának, hogy a családja számára nélkülözhetetlen kenyérkereső munkába álljon.

Elöttem van az a lelkes és magával ragadó fiatalember, akit a baptista ifjúsági munka hőseként emlegethetnénk, ha élete virágában nem viszik el a háborúba, ahonnan a hosszú hadifogságot is megjárva, már túlkorosan és minden kezdeményező kedvtől végképp megfosztva, nagyszerű dolgokra esélytelenül tért vissza.

És láttam olyan leányt, aki teljes szívvel készült arra, hogy odaadó feleségként és boldog családanyaként nyerje el a bibliai kitüntetést, a derék asszonyi címet, aztán ahogy múltak az évek, társ-

női mind célba értek, míg ő egyedül maradt férj nélkül és gyermektelenül.

Mivel „mindennek megszabott ideje van” (Préd 3:1), ha valami abban a megszabott időben nem valósult meg, akkor attól – akárcsak az olimpiai vesztesnek a győzelem újabb lehetőségétől – legtöbbször el kell búcsúznunk. Ez kiábrándítóan szomorú bölcsesség. Belenyugvást vagy inkább beletörődést munkálhat, de igazi vigasztalást nem adhat senkinek, hacsak... Hacsak nem lép e földi bölcsesség helyébe az Isten bölcsessége, amely jobbra tanít. Jobbra, mégpedig a Feltámadott által. Mert nélküle minden veszteség vereség is egyben, de ha ő az enyém, akkor megalapozottan vallhatom: „nekem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség” (Fil 1:21).

MÉG A MEGHALÁS IS – a testi megítélés szerint legteljesebb vereség is – nyereség? Vajon mennyire életképes e szép mondás igazsága? Pál apostol esetében csakúgy, mint a fent említett három testvérünk életében hatékonyan érvényesült. Ők ugyanis – ha a maguk elgondolása szerinti győzelemről megfosztattak is – erőiket nem vesztegették az elmulasztott szép lehetőség miatti kesergésre, hanem megragadták életük kiteljesedésének lehetőségét, a Krisztus-testben, a gyülekezetben reájuk váró sokféle szolgálatban. Ezért nem szánalomra méltó vesztesekként, hanem a vereséget nyereségre fordító, az Úrban örvendező győztesekként állnak előttünk.

A gondolat sor azonban itt még nem ér véget. Mi van akkor, ha az általunk kíváncsúnak ítélt, de elmaradt győzelemért kárpótlásul Isten halálunkig nem részesít bennünket életünk kiteljesítésének sóvárgott lehetőségében? Akkor végképp – hiábavaló életünket sirató – sajnálatra méltó vesztesek maradunk? A Zsidókhoz írt levél 11. fejezete a kérdésre megdöbbentő választ ad. Nemcsak azokat mutatja be hithősökként, akik „hit által országokat győztek le... igazságot szolgáltattak... tűz erejét oltották ki...” hanem azokat is, akiket megszégyenítettek, megköveztek, megégettek, szétfűrészeltek; akik az egyetlen és megismételhetetlen földi életet – egyetlen és utolsó „olimpiájukat” – látható győzelem, „aranyérem”, olykor még a legcsekélyebb díj nélkül fejezték be.

MIÓTA JÉZUS KRISZTUS GYŐZÖTT A HALÁLON, az emberélet mérlegelése nem korlátozódik a születéstől a meghalásig terjedő rövidke időre, hanem kitágul az örökkévalóságra. Még ha az emberek sikermércéje szerint jóvátehetetlenül veszteségesnek tűnne is számadásunk, az egyenleg – a Jézus

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: *Püskő Dániel* (Amerika)
Alelnökök: dr. *Borzási Pál* (Erdély)
Papp János (Magyarország)
Főtitkár: *Rajna Otto* (Erdély)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A Magyar Baptisták Világszövetségébe hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreiről, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *Papp János* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. *Borzási Pál* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Püskő Dániel* elnökért és munka társaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczy Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nehra Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Krisztus váltságában hívők feltámadás utáni, megdicsőült létét figyelembe véve – mindenképpen nyereséges.

Aki Jézus Krisztus által újjáteremtve, a feltámadás reménységével szívében él, azt bármi kár, veszteség érné is, a végül és annak ellenére győztesek közé állhat Isten kegyelmi döntése folytán, „aki a diadalt adja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus által!” (1Kor 15:57)

Győri Kornél

Mások hasznának keresése

Ez önzésre épülő világban,
Drága Megváltóm, segíts nekem,
Hogy áldásaid szívesen megosszam,
A mások hasznát is keressem.

Mások szükségét felismerve
Kényelmem fel tudjam adni.
Éhezők megelégtetésére
Legyek kész kenyerelem elosztani.

Kockázatra is mindig kész legyek,
Ha kell, hagyjam el komfortzónám,
Mit mások veszély miatt elkerülnek,
Legyen engedelmes tűzpróbám.

És ha választanom lehetséges,
Segíts mindig bölcsen dönteni.
Ami felebarátomnak kedvez,
Azt az utat segíts választani.

Ha az oltár tüze már felcsapott,
Legyek áldozat oltárodon.
Ki tudom, nem csak magamért vagyok,
Hittestvéreimet szolgálom.

Segíts a szolgálat útján járni,
Kendő és tál legyenek kéznél,
Testvéreim lábát tudjam megmosni,
Ne ragadjak le üres beszédnél.

Másokért élni taníts meg engem,
Krisztusom, add belém indulatod!
Alázat, szolgálat jellemezzen,
Így kövessék áldott nyomdokod.

Gergely István

TANULJUK KRISZTUST!

Efézus 4:17-32.

Az efézusi levél második felében Pál apostol bemutatja, hogyan néz ki az újjászületett élet a gyakorlatban. A negyedik rész első mondatával vezeti be az olvasó számára a gyakorlati hívó élet néhány fontos területét: Éljetek méltóan ahhoz az elhíváshoz amellyel elhívtattok!

Megtudjuk, hogy az újjászületés egy lelki átöltözés. Amikor hittünk, a következő történt: - az őembert, aki a gonosz kívánságok miatt megromlott, levettük magunkról, mint egy szennyes rongyot, mivel az elménkben és a lelkünkben végbement egy megtisztulás. Milyen megtisztulás? Amikor Krisztus kereszttáldozatát hitben elfogadtuk, mint bűneinkért bemutatott helyettes áldozatot, Jézus Krisztus vére lemosta a lelki ismeretünkről a szennyes múltunk tet-teit és felszabadultunk a bűn terhe alól. Jézus vére megtisztított és mindent újjá tett. Az új embert, aki Isten tetszése szerint igazságban és szentségben teremtet-tett, felöltöztük magunkra, mint amikor az ember felöltözik tiszta ruhákba.

A levetkezés és a felöltözés jelkép. Akkor valósul meg, amikor egy határo-zott NEM-et mondunk a bűntől szennyes múltunkra, és ugyanolyan hatá-rozott IGEN-t mondunk a Krisztusban

Szabad vagyok / He Set Me Free

Fűr Béla, 2024 Albert E. Brumley

♩ = 100

1. Mint fog - va tar - tott ki - csiny ma - dár, Re - pül - ni nem tud, re - pül - ne bár.
2. Mind fel - jebb szál - lok, ha - zám ott vár. A bü - nöm nem tart e föl - dön már.
3. Gye - re hát te is, gye - re ve - lem. Vár ránk az ott - hon, fogd a ke - zem!

A bőr - tön mé - lyén Ő rám - ta - lált. Ő - rőmmel zengek hal - le - lu - ját.
Re pül - ni vá - gyok, fel - hő - kön át. Zeng - ni a mennyben hal - le - lu - ját.
A - tyánk két kar - ja ki - tár - va vár, oly ré - gen vár - ja ha - za fi - át.

Kar:

Szabad vagyok, szabad vagyok. Mennyek - nek fé - nye re - ám ra - gyog.
ó Már

♩ = 70 ♩ = 60

Megvált - tott Jé - zus, boldog vagyok. A lelkem szárnyal, sza - bad vagyok.

nyert új életre.

Pál apostol azt írja az efézusiaknak, hogy ő így adta át nekik a Krisztust. Aztán egy köztörzsi segítségével vezeti tovább az olvasóit, bemutatva az átöltözés gyakorlati implikációit. *Ezért tehát...* az újjászületésnek, azaz a lelki átöltözésnek következményei vannak. Az átöltözött hívó életünkhöz igazítsuk hozzá a tetteinket. Ez egy aktív részvételt feltételez a hívó részéről.

Öt területet sorol fel Pál apostol, ahol az efézusi hívőknek kell látszódnia az életén a gyökeres változás. Ez nem azt jelenti, hogy a hívó életnek csupán öt konk-

rét területen kell változni. Pál az efézusi hívőket jól ismerte és tudta, hogy a leveleiben ezekre kell tennie a hangsúlyt.

Ma ezt az öt területet mi is megvizsgáljuk és a Lélek segítségével talán más életterületeket is felfedezhetünk, ahol nekünk kell változni... mert már átöltöztünk.

Lukács János

Ez az igehirdetés (és a szerző ige-hirdetése) meghallgathatók a chicagói gyülekezet YouTube csatornáján. (szerk)

<https://www.youtube.com/@hungarianbaptistchurchchicago>